

Digitized by the Library and Information
Centre of the Hungarian Academy of
Sciences

15

3

241 1

הובא לירושלים ממדריגת טיבון
והגיע לידו וז"ל א' דטבועות תרמ"ג

ז"ל קויפמאן

13. 11/83.

מס' 1
מס' 2
מס' 3

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

A. 241.

מדוע לכל העמים נישטם יש
 נקרא עליון ממנום קדשו =
 האצילנו תורת אמתנות לנו
 והתורה כללה שמונתק של הסנה
 היא המצודה ומגנת מן המקלים
 באמוד כלפתך תשמונ עליוך
 לנו גם חמשה ספריו תהילים
 המלונים כנגד חמשה חמשי
 תורה כמה וכמה תורתנוקאים
 ונבלאים בהם להגן ולהצילך
 האדם מדעתו וכדודות =
 הדאשונם הנו משתחשים
 בשמוש תהילים צדמונח =
 להדען בגמדת חשיך שלפגועים
 וכבר

ונכד הסעומו בזה כל גדולו עולם
 וחסדו מין אבדה רבה המסה יד עליה
 הדשנה יל בתשונותיו סמן תיגולן
 כיוז כל חיליך בתב גבו לוחש על המטה
 ודה לשונו אם יש עליו קדחת מותד
 ללחוש עליו ולהתדמות כדכסו תוכה
 ולו עז במכונך בגמדה פדק כמה אשה
 יוצאה עיין שם ופך דתת תשנץ כוהיאן
 זיין לומד לך שכל האומנו נעול מכל בלי
 זיין והנה מה טוב ומה נעים לדעות כו את
 דרבים נז לא חודש הוא נכד הזה לעולמים
 מדגלא כנומיהו דאגשים ישרים ותאמים
 אשר היו מלננו

כלונה עד מא פני אתה תתכך צדיק
 והוא ידלא ולמצוא חן אם יש לך
 עבודה גבו שדטון קח שמן איתו ואמר
 ג פל בדיחת השמש ובדיחת השמש
 ותמשח יריך ודגליך ין ו באבך
 לחולי העינים לחוש אותו לפע ביום ג
 ימים ותלכמה והשם שלו הוא ישיש
 פועד ו ין ין ו באבך תן לויחני ש
 חן שופה וני חלצה נפשו פ חן
 עששה חעס עיני ו חן ובהלן חמד
 ואמר יהי רענן סלפניך ו הגרנה
 הגורד והגודה הוצא מזה המצמד
 שהיה ישיש בעל הישועה שתושיעני
 מכל צער וחולי ישיש ישיש הששיש

לו בעיני כילך הישועה והיכולת ועוד למי
 שדוא בון בים בון ביכשה אמור אותו ו
 פוע בערב לעת העורף ואמר יהי רצון
 מלכניך ישיש בעל הישועה והיכולת
 שתשיעני ותעילוני מכל צער צולך
 הישועה והיכולת ו שגיון הוא טועה
 שלא יפעל בני אדם להזיקך ולהכריח
 שונאך דמותי בתכך קח עכב מן האדף ותאמר
 עליון זה המצמד ופסד לפני שונאך דאמי
 בתכך ונין חודכים והשם שלו הוא ישיש
 עליון זה מן אשר שר ל מן אורה בחלוף
 דאלכס (אם יהי רצון מלפניך ו עליון
 שתהטק לב שונאי חמן שתלפת שונאי
 אכדהם אבינו בהדלדו זה השם ועוד הם
 יש לך שונא קח קודה חדשד ותמלא אותה

ממקוד האים והא ל פנ מן קומה יש באך
 עד סוף המאמר ושמוך אולג במקום =
 שוטך ותה מתצבד עדי והמור בעלפנעם
 יהי רצון מלפניך יי עלען שתפול ותצטע
 פלין פלי ינוכי וקמי לפט איה סכסכ
 למען דהית דינא אמור אותו קמו דיינא
 והמור והוד רצון מלפניך יי עליון שתצטע
 יי לצות ותדינני לצף דצותי יי
 יי ארמני למצוא חן קח שמן אית והמור
 פלין במצואי היום א פנ ג ימים ומשח
 מניך יודיך ולגליך והוא טוב גם כן לעג
 הכולה: ט למנצח עלמות
 איה יי לגעכ חודה צוטב אותו פלין

ותליו עלינו ואמור איתו והשם שול
 איה יי מן אולה יי מן הא ינוכי מן
 גל צדה נגלים בחולקף האים באהת
 בש יי מן סוכו והוא סלה וצמב יהידעון
 מלפניך איהיה אשר איהיה השם הגדול
 הגבור והנודע שתסיכ מאנו זאת הצעיה
 ותדפיקו מבלי חטאות ותסיד מבנו סנה
 מכל שטן שר ומדוק וכל עמב וחולי
 משבתה ועד עולם ועוד אם עומדים
 עדיך שונאים צנגדך תאמר אובו
 ותנצל בדם והמור יהי רצון מלפניך
 איהיה אשר איהיה שתעילש מהנוכי
 ונודכי המקום עמו שהעלת לנו
 שהתגלל לטן הסנה הדאת

למה ינו למאן דאת דיה
 שר קח קדדה חדשה ותמלא אותה
 מים טאעבים ותתן בה שמן ארת
 ולתאש עליו דה המזמור ט צע =
 ויחוף במים ההם של גופו והשם
 שלו הוא אַמץ אמן אלה כיהן ל
 מן למה מן עניים ו מן אנש מן
 האדץ והמור יהי דעון נא 4 אַמץ =
 שהדין על חוליו ועל שר מאגף בלתי
 מעשה ועד עולם וא כיה המזמור
 ונה טוב נגד כוחות דעות ואנשים
 רעבים וסענות וא הושיע
 ינו לו אמר טוב לאמרו שלא נחטא דארם

ושינעל דעות יא עד אנה תשלחנ
 נצח טוב לאמרו להנעל במיתתה משנה
 או שאר כדענות וחוטוב גכ לחולו
 העונם מעשב הפקרא אקניאורה וכשעת
 לקיטתה תאמל דה המזמור: ו
 אמר נבל טוב לאמרו בצמן שהוא
 מכחד מן ירבו עליו דטון הרע: ובצמן
 שאל לדבריו יאצמנו: טן ינו
 מי גור באהליך טוב לאמרו כדי =
 שיהיה מקובל בעיני הכריות וגם
 דה המזמור טוב להבכיח השך
 המזמור אהג על קדדה חדשה מלאה
 מים טאעבים ותחוף למי פגש בו
 דוח או שך והשב שאל יא ומן יאמר

ז' מן דגלם ז' מן ימוט דכסוף המדמוז
 באלכא ביתא ראית לש ותאמר יהו
 דצון מלכניך השם הגדול וילי שתסוי
 על ש"י ומאדוק מאוף ב"לן בכ"ל וכו' וכו'
 והוא יבדח וישתה מן הלום ודחץ =
 בהם ידיו כענו ודגלם: ע' וי'
 שמדני' ע' לו חסותי דה המ' מוד
 טעב לכר סם הרגב קח טיט מן
 טפסת הנדר וחולמן היום וקח ספל
 חדס ומלא ונתג מים שאובים וסוים
 על הטמות הנחטרוס צסכל על
 וי' לעצמו וימור עליו דה המדמוז
 כעמיו והשם טלו דה' חיו ח' מן
 חכ' לום: מן פחלת שבעד עלי

לעצ

ודעל כפם יתמד יהי דצון מל' חו'
 שתודיעני מי אגב פד ונדך ומי =
 שגבב ופחות הטיט שלי ועלה כתא
 למעלה וטוב לפתוחת הלב והשלים
 האויבים ומנעטן האדם מ' ענה לרנחה
 הרגיל בו: י' ש' מענה מו
 ערף טוב למאן דבעי למיזל על חמ'
 עלו יתיה ואת אלעלח והשם טלו הוא
 ז' ז' מן שדני' ה' מן מכלה ט' מוד
 יהי דצון ס' מל' פניך השם הגדול =
 והנודא ש' עליו דרכי ותישד =
 אדחותי א' א' ס' ס' י'
 למנצח לעבד אס' דאות לסטוים
 כ' אים לקרנתך אמור יאתנו והס

נבדחו מלנגד והשם שלו הוא
 אלהי אמן אשר רבד למן שאנו
 ימן מדלמים בת כל המן ה' ה'
 הנדמן נאנו ולמ אלוה שתצילנו
 מכל יונכי ומכל שונאנו =
 ומכל פגע בע ועמד אמור אותו
 עדמים גשמן נמשח לחולד
 ונתרפא: נפ
 השמים

מספדים זה המאמר הוא טוב
 למאן דאנת בנד כוח דעה אמור =
 אותה דע והוא יבדה והשם שלו
 הוא הו המן השמים ימן גנהלו
 אמור

ואמור והי כציון מל' הו השם הגדול
 תבדחו מדה כל כוח דעה ועוד לתג
 ותלה עליו: ועד המאשה לילד קדח
 ענד מפדשת דרעים ולתוב כו עד
 והיא בחתק ושנים על עדוטה ועשתלו
 תסידוהו מיד ואמור אותו דפ בענד =
 לפתיחת הלכ טהר עצמך וקח כוס
 יין ורבוש ואמור עליו דפ עם השם טא
 ותק לו לשתות ומאמר ילמ הו שתפתח
 לבו או לב כלן בתגדתך וככל חעמה
 שלא ישפח לעולם מה שולמור אלה
 ספס': כ נפ
 יענד נור ביום

אמור

זדה המזמור טוב לדון לחוש אותנו בשמך
 ונודד ומים ומלח ז' ומשח כניך ויריך ודק
 בבגדיך ותנצל מכל צרה והשם שלנו יהי
 ימן ענך ה' מן סלה זמן קראונג' ז' ז'
 בעדך ישלח מלך ה' בעית למעד לפני
 רב ה' שלטון אמר זדה המזמור עם השם
 של ופת עם שמך זית ומשח נגיד ועוד
 לסעוד הים לחוש אותנו בשמך ונודד ומים
 ומלח ופת ונעמוד הים אלנו והשם של
 יהי זמן ז' בעדך זמן דומה ז'
 כי תשיתנו. צומד ידע השם הגדול ג'
 דג וזנו היועץ מזה המזמור - שתשקט

הים

הים מזעמו על אתה משל בגאונות הים
 ש' גליו אתה תשבדם א' א' ס' ס'
 ל' א' למה עדבתני טוב לעבוד
 נהד אמוד אותי וא תידא וגם לפני חיות
 רעות והשם שלו הוא אל א' מן אליו ה'
 מן עשה סוף המזמור ועוד גם כגעת
 בשננאך אמוד אותנו וא תידא נעוד אמוד
 ז' ביום וטהר עצמך מעל טמאה וז' ז'
 טוב לפתוחת הלב' ז'

ע' כועו טוב לשאולת חלום טהר עצ
 עצמך ותתענה ואמור ז' ותגש' ואמור
 במל פ' עם תאות ענויים שמעת והשם

שלו הוא יח' זמן ינו כועי ה' מן ז' דנפשו
 מאותיות הנד':
 הארץ טוב להתפלל בעל יום נסוב ב
 להתפלל משטף המוט:
 לזוד ליד פ' נפשו יאמר בעל בקד כנל =
 עיני ראת ליה עקא ותשתודב אה
 היליך ל' מן ל' מען שמך ז' א' ה' ל' ע' ו'
 שפ' טונו ל' מו שוש בו ערה בין
 דים בין כובשה ע' ל' מו שוש כשנוד
 חס ושלם יאמר אותו עם השם שלג
 ונצל אה מן השר בידיהם ל' מ'
 לשמות ה' מן לא נשבתו ית' חטאים

ודם יח' כסוקים: עז

עז אורי וישעי אי בעות למעבש בפירא
 אמור אותו עם השם שלו אמור הנני =
 פסוקים באורחה ודא מת' ע' בשתי. ע"ה
 היליך י' אקרה לשונא שושלים
 עמד אמור אותי עם השם שלו הו'
 מן למד לזוד בחלוק אגתיות ז' מ'
 מן עם רבסוק המדמוך באת כ' ע' ע' ע'
 הבנו ל' בני בני אלים לרוח דעה
 קח מים שלא דאן שאש וקח ז'
 שרביטי אעברה זו עלך דדקל שלא
 עשה פדו ותן אותם בקדכה של מים

ולחוש עליו ופעמים בערב ותעמוד
 הקדדה תחת הדולביום ובארץ ותשכון
 על שער הבית במוצא היום והשם שלו
 הוא ה' כל יום דשו ענד בחלוק אוק ה'
 (מ' הבו: 4) משמור שיר הנפת
 הוא טוב לכל דבר נע והשם שלו ה'
 הוא ה' (מ' אמממך 4) מן ידמך לבנה:
 4
 בישו במסותי לעי' הרע לחוש
 אותו על שמ' אית והשם שלו הוא ה'
 : מן בעדקתך כלטנו ה' (מ' המנחלים:
 לוי: 4) אשדי נשוי טוב לבקש ה'
 כחמים אמור אותו בכל יום אחת תפלתך:
 4
 רנו צדקים לאשה שבניה =

מת

מתים אמור אותו עם השם שלו על
 שמ' אית ומשח אותה עוד למקום שיש
 בו עדה ה' ואמרו בני המקום זה המזמור
 והשם שלו יהודה (מ' בישו ה' מ' הוד ומ')
 עצת בחלוק עי' ה' (מ' הקצק ועוד לאתו)
 שכנה חיותים אמור אותו עם השם ה'
 שלו על משח איתא וטושייתה וית כניה:
 4 לוד בשנגדג אית בשתלך לפני
 שד (ושלטון) אמור אותה עם השם שלו ה'
 ותמצא ח' והשם שלו כלא כמן פודה 4
 מן לכו בעם ה' מן בשנגדג אית ועוד =
 לדרך אמור אותה עם השם שלו ותעליה
 והוא שטוב לרדשו: 4 ל' דיבה עי' אית =
 דיבוי אים קמו עלוך בעלי דיבים =

אם

אמר בעל כבוד ג' ימים ואתה מנעחם
 והשם שלי זה ימן לחם את לוחמי ה'
 מן חזק מא' וצנה' ל' למנעה לעפל
 ש' הוא טוב לכל שתגמא בישת והשם שלי
 הוא אמת: ל' ב' תתחד במדעים =
 לשבור קח צום ושם בומים אמור עליו
 זה המדבור עם השם שלי והב על =
 דושיה ואכודי ושקו יתה ומוד אפיק ייג
 ומקץ והשם שלי הוא אלה אמן ב'
 תתחד ה' מן ויו מעדדם בגימטריה א':
 ד' י' ב' בקצמך להנצל מלשן הרע
 שסוכר ממנו אם נעץ עליך מלך קום
 בשחדות יצא לאור וצלי יתה והשם שלי

א

אה: ט' אמתני אש'

קום בעלות השחר לאור ותאמר א'
 עם השם שלי ותתענה והשם שלי הוא
 לו המן השע ממני ז' אמתני: מ'
 אה קויתי טוב לעצ' מנהו דעה נהשם
 ל' ז' לעבדתו ה' חושה: מ'
 אשרי משציל: מ' עלגל תערגל: מ'
 שנטוני יהים א' מ' אס בוסלו
 אנתך מ' אמתך והעאוד אחד תחוצ
 במ' אמת אמת ג' כיום לאתה =
 תראה כלאות גדולות (עוד כאלה פחון)

הוא לשאלת חלום היתענה נאמר אותו
 אל ותישא השם שלו על צמן צפ כ
 כחיל צמן לשם מה תשתוחחו א'
 מ' אלנהו: מצד יהים בהשגחה
 אמור אותו עם השם שלו והוא טוב =
 להציל מן האנוכיים: מזה כחש
 לבי דבר לבי שוש לאשה כפה אמע
 אותו על שא' שנת נמשח גופד: מל'
 יהים לנו אם אדם שונא קח משעל =
 ראשו ותתן) אותו תחת ש ציב שעל ביות
 נאמר אותו עם השם שלו על שא' דית

ומשא

ותמשח ממנו לאשה והשם שלו אריה
 א' מ' אלהים נ' מ' למצוה מאור מל'
 דה' נ' מ' ונ' צבאות ה' מן סלה: מל'
 כל העמים תאמר זה האדמוני אל =
 ויקבלוך בסכד פנים ופוח הבלות:
 מוח גדול ונוי ומהולל לעשות שטונאך
 וכחדו מאך תהיה רגיל לאמרו עם =
 השם שלו והשם שלו הוא ד' מ' ד' מ'
 בערה אחתם ק' מ' עינה: מל'
 לבנו קורח מסמוך זה לקדחת =
 לתוב אותו עם השם שלו ותלהו
 עליו והשם שלו הוא שרני מ' שמעו

עם השם שאל שהונו, או זה מן תנו
 ו מן הלהים על הארץ כבודך: כח
 האמש אלהם תלכדו וצלב דע שאלו
 ידיון: כח בשלוח שאול משמרו את
 טוב דיונה דע אמור אותו גב ככל יום ב
 והתהלך להתפלל מן הצולגני עד סוף ולתח
 שתאמר המזמור אמור יהי רצון מלפ השם
 ה' ורקדוש היוצא משה המזמור הזה כ
 שתצילנו מיצר דע ומכל רבדע ומחשבה
 דעך דמו שהעלות לנו שהתפלל לפניך
 זה המזמור ה' ה' ס' ס' ס'
 מלתם לדוד ללמד השם שלונה
 רעיונו ה' מן דלת ללמד בחלוקה ה'

אמור הונו קודם שתלך למלחמה אע
 לתה מנעחו סג שמעה אהים אם
 אתה דר בבית וידא אמור הונו כשדת
 כנע בבית ותצללת והשם שאלו הוא כ
 שדני ש מן שמעה ד מן כן הדמדה כ
 בארעות דע ו מן מים שהונו בסוף
 המזמור בארעות יום: ס' ס' ס' ס'
 אהים דומיה בשו אמור זה המזמור ליל
 חם אחר תפלת ערבית ולאחר אסחה של
 תם ה' ה' ארץ אהים וכן ושועתני ש
 מן דא אמר ע מן עוד לאלהים ו מן כמעשהו
 ולאחר שהמזמור זה המזמור תאמר וידא

ו אחר שתמחול ותסלח ותלמד עוט כמו
 טסלחת ומחלת וכסדת למו שהתפלל לפניך
 המזמור הזה והשם שלו אוטעו : סג
 אהים לי אתה אם אתה שותף עם אחרים
 ואתה ביעד לחלוק אמור זה המזמור
 ויבא לך חלק טוב וכי להעליח בסחורה
 והשם שלו זה ומי והמלך ישמח בהם ה
 ה מן במדבר והודג : סד שמע אלהים יי
 עבדת עבד דמתי אמור אותי משתדב :
 סה לך דומיה או בעיות כלום מבד נש
 אמור זה המזמור עם השם שלו ותעליח והשם
 שלו הוא יי ומי ושורו שבסוף ה מן דומיה זה
 טוב להעליח : סו יושג לאלהים למי

דעלוהו רוח בותב יתיה ותלי עלוהו
 ולחוש עלוהו הושיעני אהים כי באן מים
 עד נפש : סא אהים וחננו בשם שלו
 זא ו מן יחננו ה מן סלה שבסוף המזמור
 והוא טוב ולחת תמירי ואדם הנתפש : סב
 יקום אלהים ופוצץ לרוחה בישה סב מנה
 מלי מים דלה חמי שמשא ולחוש אודנו
 והשם שלו יקעא ומי יאם ה מן נון נודא
 באותיות הנך : סט הושיעני אהים אם
 אתה חמך וכעל עבודות ודני תאמר אותי
 על מים ותשתה : ע אהו להעילני אמור
 יתיה בקרבא לקבל שניך ואת נעח : פא
 כך עו חסותי להנצל מתפיסה אמור ויתיה
 בכל יום אף ערב ובקר וצהרים : פב

לשלמה יהיה בתנוב ותיה ותלהו עליוך
 ואצא אן וחסד בעיני הבחנת ושם של און
 אלה אן אן אלהים הן אשמהו וטוב
 שלה ירד מצטיו: עג אך טוב להנצל
 משמר אמור יאמז עפ ככליום: עג
 למה יהיה אמתני הות לד סנאן =
 מעיקין או חחין מעיקין לד אמור יתיה ויהת
 חזי נסין: עג הודינו לד יהיה
 לסליחת עון השם שלו הד המן ק הט
 דצדיק רבסוף הממור בעחפ הן וז מן
 הדין: עג נודע ביהודה להנצל מאשמים:
 עג ~~ללהים טוב להיות לחן ולחסד~~
~~לגמ המלכות: עג משכיל להספ~~
 עג ללהים טוב להדגילו שלה ופול

כשום צדו עג משכיל להספ טוב להיות
 לחן ולחסד בעיני הבחנות ובעיני המלכות: עג
 ללהים באוגיים טוב לאמרו להמות שונאים: עג
 חנה ישד טוב לאמרו לבד תעבוד עבודת ליהים:
 פא הדנו ללהים גם כן טוב לבד תעבוד עג:
 עג יהיה נעב אם שלחך איש בשליחות
 אמור בדרך והתה תחזיר מהרה ותצליך
 בשליחותך: פג יהיה לדמו למלחמה
 בתנוב ותלי עליך ולא תצחוק ואם נצחוק
 לא נעשו לך רעה: פד מה יהדות למי
 שרדה גופו מדוב חליו אמור אותו על קדרה
 חדשה מלה מים שלא דאו שמש ושכור
 עליו ונעול בעה והשם שלי צב צמ עמנות
 ב מן בד: פה רעות שן לרעות את חבורך

מן לאויאר ותלי זמן לשמיה לצד דרום והא
 א' זה המאמר והא מקבלי מתך והשם שלו וה'
 זמן ושעך תתן לנו ה' ה' ה' חסדך
 כו תבליה דרוד הוא טוב להרגילו להנצל מדוח
 רעה: פ' לבט קדמו: פ' על מחלת
 טוב להושיע את העיר א' ד את הקהל: -
 פ' חסדו ויו עולם לאדם שמתאדום אינו
 ועצמותיו מן החלאים אמור אודג על שמן דית
 וחס עמך דאזל גשז ותן אותן השמן על העמר
 ועשן אותם עליו ואם תדעך להוציא איש מתפוסה
 צ' לאויור השמים ואמור אותנו ועונך לשמים
 צ' תבליה למשה איש השם שלו שדי ש' מן תו
 תבליה באותיות ש' ד' מ' מעון באותיות ד' מ' מ'
 חלף ד' אותה באיך אמור אותנו עם מסמור ויש
 לאידה אן לדוח רעה ויברחו:

יש

וישב בסתד עדין השם שלו א' אחד שאמדת
 שני מסמורים או תאמר ול' אל שדי הגדול -
 הגבור והנורא שתדחה רוח רעה מעל פלוגי ותחיל
 ותשלח לו רפואה שלומה בקרב ותחזיקיהו =
 לכהאותו ותענה אותו כמו שענות למשה עבדך
 בשירה דעאת ותעלה תפלתו לפניך כמו שהיה
 עולה ריח הקטורת לפניך מעלה מדבית א' א' א' א' א'
 ועוד כתוב כל המאמר הזה ממדע ותן אותו כ
 אחר פתח הבית ותעל על דבד ש' ד' והשם
 שלו א' יוצא מן יוטועי ומ' א' דאודך ימים בעיק
 צ' מסמור שיר ליום הטבת אל טממות: ויש
 חפולא' וענך י' ביום: ליש הארץ: ומסמור
 לתגדו: או המסמורים טבנים פלעלות ואזוה
 ח' ח' קדנה חדשה ומלא אותה מים ותן ב' ד' ד' ח'
 ורגלים ואמור עליה או המסמורים ג' ותחלץ
 באותן המים ואחר כך משח מהותן המים גינך

פניך והצל ל-שן לעד צפון והתה תבנה
 נסים גדולים: עג' ונן מדך גאות טוב
 לאמרו ולנצח בעל רונן: עג' נקמות זה
 המדמוד ומדמוד טוב להודת או סטק
 בעיקר לך רנו גדמד ופוק בשפדפא
 לאורה והב כומך לבנה ביום שני ויהיו פניך
 מזרחית צפופית ועלי ותנה עג' ביום ואת
 חמי דברבו והשם שלו או המדמדים
 קונת טוב ולאחד שתגמור אמור והולמ' עג'
 קונת טוב שתשכול ותעצב כלפ' איבו ודנא
 נסים כמו שהכנעת וקטל את אויבי משך
 לבנה בשדמלל לפניך או השיחות ותעלה
 תפלותי כדיוח הקטורת מעל המזבח: עג'
 לכו כננה ליש לבל ישעו אנשו עיני לטמנה
 והשם עג' עג' עג' שוכו ליש לשמח בט מט

משכחת והשם שלו ויהי: עג' ונן מדך תגל
 גם כ' לשמח בני משכחתו והשם שלו ויהי: עג'
 שיכו ליש שוכ להטל שלום בני אדם לחברו
 והשם שלו ויהי: עג' ונן מדך ודגשו להיות
 חסיד: ק' מדמוד לתורה לנצח וינכך
 והשם שלו ויהי אמור עג': ק' חסד ומשפט
 טוב לכתבו עם מדמוד יקום אהים בקלך
 ודוא טוב לדיוח רע: ק' תל תמלה לעני
 לבקט דחמים מהת הות שיעשה לו חסד
 תעבור נשה עקרה והשם שלו ויהי: ק'
 לדוד דרכו גם טוב לבקט דחמים על אשה
 עקרה והשם שלו הוא קה: ק'
 כדני כפשו זה המדמוד הוא טוב
 להגוג המדיק: ק' יהודו ליש טוב לאמור
 לקחת דבויפות: ק'

גבורות טוב לזרחת שלי שיות והשם שלו הו
 הוא יו: קח יאמרו גאולי יו זה במאמור הוא
 טוב במהר לזרחת תמונת והשם הוא יו: קח
 נחל לבי יהוה תעצוב אותו ותטמנהו אחד פתח
 הדות ותגליות והשם שלו הוא זמ ערונג
 דבסוף המאמור נח זגית באופנות הנך: קח
 יהוה יהוה יהוה תהאש אי היה סגור מעוף לך
 סב חרד זה וסב קדרה חרבת ומליתתה מים
 דמבוע ואמר עלה ומוך תלחא וספוך קדם
 תדעיה דסגור והזדח דלה תשפוך עלך
 טגה והשם שלו הוא טגה כ פיסעמוך באריות
 טג: קי נעום יו לא דונש טג טג טג
 לך שועך והשם שלו הוא קי: קיג הללויה
 שידבו ודארהבים: קיג הללויה אשרי איש

להת

להתגבר בגבורתך: קיג הללויה עבדיו
 הוא טוב מהר לשלחת עבודת אלילים
 קיג בצאת ישראל למאן דבני ומצבי
 בפתח עתוב כחנותה והשם שלו הוא קיג:
 קיג זה מאמור הוא טוב צבוא
 לה תבוע נגד עני: קיג אהבת פי
 האומר תדורו לא ימות ממיתתה משונה
 ולא ממיתתה פתח ומית: קיג הללויה
 יו טוב לחו שה לשינו עליו ולא עשה:
 קיח הודו לינו פי טוב להשיב תשובה
 לאכפוקרוס: קיט כדוך הבא זה מאמור
 הוא טוב לבא לפני השופט: קכ
 אשרי תמימי לעדתת הגרף לחוש עליו
 כעמום ולחו שיגרא לעשות שתתקדם

מעך

כירו: כמה ודעה נעד לשעחה עוד =
 לפתיחת הלב סב בענה ובשל ותה וחליף
 יתה ובחנה עלה כמה ודעה נעד ער
 לא ישעח רבדיך ותורה צוה לנו משה לא
 ימוש ספר התורה והשם שלו חפניל טובט
 סופיל פתח לבי בתורתך וכל מה שאני
 לומד אהיה סופר ותעשוה דה שעת
 מנחה תעניות יום חמישו ויאמר הביצה
 בבתי אחת עד יאמר מיד כמה ודעה נעד עד
 למרט חוקיק גפ: גבול לחשושת עין ומן
 לחוש עליון אף דבקה לחשושת עין שמאל
 ואם ותקשה לך עצה אמור אהובו אפ וטוב
 לדמש כרבים ופ: הודני להשמך מחטאתם
 בקלף צכו וימלה עליו ויבואנו להנעום מוטל
 על אדם אהוד על מיס: דבר דבר לטחוד
 כתוב על מקום הטחוד וכתוב גם דמל ואם ישותך

עצה דעה אמור יציה וח כעמים: חלק לברט
 העליון ואמר אפ עליון ושתה: טוב עשות
 לחשושת עליון שמאליות וימניות אמור עלה אפ
 יריך עשוי לחסדא דהתפלל אותו אחד תפלתך
 בשחודיות: כלתה לנפוח האף הימני לחוש עליון ו
 פ: לעולם ויך לדינה התפלל אחד תפלתך במטח
 ואת דעו לדין: מה אהבת לחשושת יד ימין =
 לחוש עליון אפ בשלשה ימים: נד לדגלי התפלל
 בעת שתצא לדרך את תפול מלל צדה: סעמים
 בעת שיש לך כלום בקשה תתפלל זה והאחר
 בקש: עשיתי לחשושת יד שמאל לחוש
 עליון אפ בשלשה ימים: פלאית לנפוח אפ
 שמאל לחוש על שמן ודר ומשחהו: קארתו =
 לחשושת כגדל שמאל לחוש על שמן ודר
 ומשחהו כאה ענוה לחשושת אפ ימנית
 אמור אותו במיו בעל והנפ טעה ימנית ושלים
 לחשושת הדאש אמור אותו על שמן דית

ושם במקום הראשון: תקדב לחשושת
 אורח שמצית לחוש במה בעל וטף שטעף
 אחת מן החושים אדוניתו וצדו האחת ופדסת
 רגליו בעין צלל סימיה אמר השדו תקדב
 במה שרים גמול נאה דבקה קראתי הולוני
 צדיק ויבואו פלאות דבר עשיתי חלמי סעפים
 ע יודך מה ללתי לעולם והוא ברוח ומנוסה
 מאן דחשש חרצוהי כמיה פשה ל קטרוח אדם
 שית אנוש קינן מדלל יד חנוך מתושלח
 למך נח שם: קב שית המעלות שני בדאותך
 נחש או עקרב התפלל השוכה לפ: קב
 אש, עינו בצאתך בליל יחירי אמודיות
 ופ: קב שמחתו בעת שאתה הולך אצל
 אדם

אדם גדול אמר אותו יג כע ויקבלך בסנד
 פנים יפות ועוד צלוי ותיה בני כגשתא ואת
 מתבדך: קבג אליך נשאתי לעבד שכדח
 כתוב בטס שלעמדת שם האדון ושם העבד
 והוא ישוב: קבד לולי כשמת צא לעבד
 בטד או בקנינה התפלל השוכה האת ופ
 תעבוד: קכה הבטחים בעת שתלך בדך
 ויעמדו עליך אויבים קח מלח בידך ואמר
 את השוכה לפ: קכו בשוכ שני טוב לאשה
 שמתן ילדיה כתוב בקמיע את השוכה
 ולתוב גם כן סגוי סגנו סמגלף כשיטת
 אחרונה ותשים אותה בארבע כוחות הכית
 קכז: לשלמה כתוב אותו ותלדו על נעב
 מעת שיווד והיה טוב לשוכה: קכח: אשירי
 כל כתוב על קולך כשד ותלדו על אשה בעת

שהיא מעבדות: קלטי: רבת צרכי טוב =
 למנו בכל יום לרוב מצוד: קל: ממעמקי
 אם שומרים סונצים בעיד ותדעה לעבוד =
 למלא ולא יתקוף לחוש אתנו כל רוחות העולם
 ונולדת עליהם תדרמה ולא תשמר: קלא: יני
 לא גבה לכו למי שמתגאה יונג מדה: לכא
 המדה האמצעית הישנה יהיה רגול כזה המאמר
 לאמרו בעל יום: קלב: אבוכ שני למי שמתק
 בשמחה לקיים שבועת יהיה רגול לאמרו בכל
 יום: קלג: הנה מה לקיים אהבת האלפים ולהתענג
 עם החכמים יהא מגדל: בממד דה המאמר: =
 קלד: הנה ברמי יני טוב למדאותו קורם תלמודו
 קלה: הללו את שם שני לשון בלשונה שלימה לפני
 שני האמר אותו בכל יום אחד תפלתו שחדית ובמטה
 (עבדות עם נדוח נכו) יתחדש בקרבנו: קלו: =

IT8.7/2-1993
2013:08

IT-8 Target

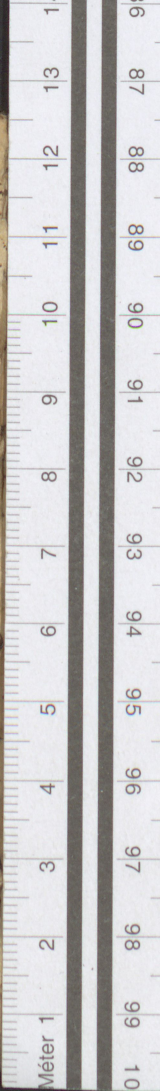
Printed on Kodak Professional Paper

Charge: R130810

ונאמר ויהי רצון מלך ה' השם הגדול
 תבדיל מזה כל רוח רעה ועוד לתוב
 ותלה עליו: ועד המקשה לילך קדח
 ענד מפרשת דרעום ולתוב לו עד
 והיה בחתן ושנים גדל לדושה ועשתלו
 תסידוהו מיד ונאמר הונו ג' פעוד =
 לפתיחת הלך טהר עצמך וקח לים
 יין ודבש ונאמר עליו ג' עם השם טה
 ותן לו לשתות ונאמר ודלא יהי שתפתח
 לבו או לב כלן בתגדתך ובעל העמה
 שלא ישפח לעולם מה שולמוד ג' א'
 ס'ס': כ יעכך נוו בים

ואמר

נבדחו מלנגד והשם שלו
 אלהי המן אשר רעד לם
 ימן מדלמים בת כל הים
 הנותן נאו ולמ הקוה שח
 מכל אונכי ומכל שונ
 ומכל פגע כע ועוד אמנ
 עדמים ושמן נמשח ל
 ויתדמ: נט
 מספדים דה המצמוד
 דמאן דאנת כנד רוח דעו
 אנתו ג' והוא יכרה והש
 דה הו' למן השמיים

A
241.

